

A nagyalásnyói katolikus közösség múltja legalább 17. századig nyúlik vissza, önálló plébániával sosem rendelkezett. A hívek vallásukat hosszú éveken keresztül csak Dabronyban tudták gyakorolni. Nagyalásnyói katolikus templomának építését 1957-ben kezdték, felszentelése 1958-ban volt. Az egyházközség ma Dabrony filiája.

A merész terv dr. Kőghl Lénárd atya ötleteként született. Miután 1953-ban Dabronyba helyezték, a meglehetősen zivataros politikai viszonyok ellenére elhatározta, hogy templomot épít Nagyalásnyóban. A vállalkozás ebben az időben kivitelezhetetlennek ígérkezett. A templom építésének történetéről a Historia Domusban találunk erre vonatkozóan néhány érdekes adatot. Kőghl Lénárd szűkszavúan, tényszerű adatként említi ezt a nagyszabású vállalkozást, pedig minden erejét a templom építésére fordította. Későbbi utódjai azonban részletesebben is beszámolnak az elhúzódo munkálatokról. A templom építése – bár erre az akkori politikai helyzet miatt hatósági engedély nem volt –, 1957-ben kezdődött, rossz anyagokból és pontatlan tervvel. A helyi katolikus hívek mindvégig nagy odaadással segítették a kivitelezést. A munkálatokból a gyerekek és az asszonyok is igyekeztek kivenni a részüket. Munkájuk eredményeként a templom felszentelése 1958. augusztus 24-én, a búcsú napján történt. Az oltárkép 1959-ban készült; Szent Istvánt ábrázolja, amint Szűz Máriának felajánlja a magyar koronát. Készítője Károly Gyula, korának híres egyházi festője. A templomot ekkorra bár belülről bepucolták, de közel sem készültek el még mindennel.

Miután dr. Kőghl Lénárd atyát 1961-ben elhelyezték a dabronyi plébániáról, utóda és az építkezés folytatója Varsányi Ferenc lett. Ő a hívek áldozatkészségének kiveszéséről tesz

említést. A szolgálati ideje alatt befolyt csekély adomány a templom nagyobb léptékű továbbépítését nem tette lehetővé. A püspökség segélyt ajánlott fel a munkálatok befejezésére, de ő ezt nem fogadta el.

A templom építése 1965-ben Fehér Ernő idekerülésével újabb lendületet kapott, aki részletesen beszámol az addig elvégzett munkálatokról is. A külső vakolás 1967-ben kezdődött, melyhez szükség volt a templomhoz tartozó terület bekerítésére. Ez nagy felháborodást váltott ki a protestáns lakosság köreiben, mert a területet addig legelőként használták. Később a hivatalos magyarázat után – a kisajátított terület helyett kapta az egyházközösség ezt a területet –, a faluban ismét helyreállt a béke. Az egyházmegye anyagi segítségével sikerült a vakolást még abban az évben befejezni. A krónika ekkor ismét megemlíti a hívek áldozatos munkáját. 1969-ben elkészült az új tabernákulum. A tűzzománc díszítésű ajtó Kadnár István budapesti iparművész alkotása. A templom ablakainak újraüvegezését 1970-ben végezték. 1971-ben, Szent István ezeréves évfordulójának jubileumi évében Fehér Ernő atya szeretne volna befejezni a templom építését, de erre több okból sem kerülhetett sor. Mivel a templom annak idején engedély nélkül épült, a hatóság betiltotta az erre a célra történő adománygyűjtést, sőt, azzal az ürüggyel, hogy az ajtó fertőző gombás, a templom bezáratásával is megpróbálkoztak. Az ajtó cseréje a hívek adományaiból azonban megtörtént és a Szentatya küldötte jubileumi ajándék kerestetett sorozatot is bekeretett. Fehér Ernő plébános ekkor mindössze arra kapott engedélyt, hogy Szent István tiszteletére harangot öntethet saját költségén. A harang 327 kg-mos lett és 64 ezer forintba került. A rajta lévő felirat őrzi a készítő nevét. A harangot pünkösdi vasárnapján szentelte fel dr. Klempa Sándor apostoli kormányzó. Erre az alkalomra először telt meg zsúfolásig a templom katolikus és protestáns hívekkel.

A hetvenes évektől több beruházás és felújítás szépítette meg a templomot és javította annak állapotát; 1972-ben a harmóniumot javították meg, 1973-ban a hívek költségére a villanyfűtést csinálták meg, Bali Tibor plébánossága alatt 1984-ben a szembemiséző oltár és 1985-ben a templom mozaik lapozása készült el, 2007-ben a toronyszerkezet kapott új fedést. 2008 után, Árus Kovács Gábor plébános szolgálatának kezdetétől ismét megszépült a templom belseje. 2009-ben felújították a villamos hálózatot, elkészítették a padfűtést, 2010-ben kijavították a vakolat hibáit és kifestették a templomot, 2013-ban kicserélték az ereszcsonna legrosszabb állapotú részeit. Mindezt a hívek anyagi és tevékeny hozzájárulásával és a helyi önkormányzat támogatásával sikerült megvalósítani. Pályázati lehetőség hiányában a külső felújítás várat még magára, de reméljük, hogy erre is hamarosan sor kerül.

Szücs Tamás